

[Carl Petersen.]

Jeg vil gerne på grundlag af dette gøre nogle bemærkninger. Der har jo i udvalget været drøftet en forhøjelse af rugbrødsprisen, og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) rejste også dette spørgsmål ved første behandling. Grundlaget for disse drøftelser og vel også for det ærede medlems synspunkter ved første behandling var formodningen om, at der i stor stil blev opfodret rugbrød. Af det foreliggende talmateriale, som viser forbruget af brød pr. indbygger i årene 1947, 1948, 1949, 1950 og 1951, fremgår det modsatte eller i hvert fald, at der ikke har været noget af den slags i stort format.

Der har jo nok været forskydninger indenfor disse år mellem hvede- og rugbrødsforbruget, men det samlede brødforbrug har været meget konstant, og det må være heraf, man må udlede, om der skulle være store svingninger. I 1947 var forbruget 89,2 kg pr. indbygger, i 1948 91,5, i 1949 91,5, i 1950 91,8 og i 1951 92,5. Det er så konstant, som man kan forlange det. Det tyder altså ikke på, at der er foregået misbrug i stor stil. At der altid er nogle, der snyder, det ved vi. Men de, der lever i konstant forargelse over dette påståede misbrug, ville gøre denne sag en stor tjeneste ved at melde de mennesker, hvis misbrug de får kendskab til, og så forøvrigt lade være at bruge dette som argumentation mod loven.

Et andet bilag forklarer, hvor meget den samlede indtægt ved salg af hele vor smørproduktion har været i året 1951, og hvor meget der er udbetalt til producenterne, et meget interessant bilag, for man har fået den opfattelse af de taler, der er holdt omkring i landet, at det er de lave hjemmemarkedspriser på smør, der umuliggør, at den nuværende afregningspris til producenterne kan holdes. Lad mig erindre om, at bindingen af smørprisen har betydet 16 mill. kr. på et år. Der forbruges ca. 31 mill. kg, og forskellen mellem afregningsprisen og producentprisen har været 50 øre pr. kg. Nu viser denne opstilling, at indtægterne i 1951 ved smørproduktionen har været 998 959 000 kr., og producenterne har af disse penge fået 941 917 000 kr. Det giver et overskud på godt 57 mill. kr. Nu ved jeg ikke, hvad disse penge bruges til, det er muligt, at der anvendes nogle til administration et eller andet sted; men selvom man forlods tager 10 mill. kr. til dette formål, vil det alligevel sige, at man af overskuddet i 1951 kunne holde smørprisen på det nuværende niveau med en lavere hjemmemarkedspris i 3 år, uden at producenterne

fik mindre udbetalt. Efter de oplysninger, der foreligger for mig, er den såkaldte smørpulje, som benyttes som stødpude i pris-svingningerne, af samme størrelse i dag som ved indgangen til året. Det vil altså sige, at der ikke er sket nogen forandring i inde-værende år. Jeg synes, disse oplysninger kan sige os noget om holdbarheden i klagesangen. For når nu loven om fast pris på hjemmemarkedet for smør ophører, bliver indtægterne forøget med 10 mill. kr., og hvis producentprisen holdes på 6 kr. pr. kg, må man næsten have lov til at spørge: Hvad skal de 57 mill. kr. plus de 10 mill. kr. så i virkeligheden bruges til? Jeg tror ikke, forbrugerne af smør skal blive forbaysede, hvis prisstigningen på smørret bliver større end den, der betinges af tallet 6 kr.

Vi fik også en meget interessant oplysning fra slagterifolkene, der fuldstændig aflivede den påstand, at landmændene, hver gang de leverede en gris til slagteriet, fik 70 kr. mindre hjem, fordi priserne på hjemmemarkedet var lavere end eksportpriserne. Ja, man har hørt beklagelser over, at den landmand, der leverede en snes grise om året, blev særbeskattet med 1400—1500 kr. At landmanden, ikke mindst i det mindre landbrug, bliver utilfreds, når han hører sådan tale eller læser artikler om dette i aviserne, vel at mærke hvis han tror på det, er der ikke noget mærkeligt i, men for at de samme landmænd ikke igen skal blive utilfredse, når de opdager, at den gris, de leverer fremefter, når prisbindingerne ophører, ikke kommer hjem med 70 kr. mere, som det er blevet fortalt dem, kan jeg oplyse, at stigningen efter slagterifolkenes oplysninger vil blive omkring en snes øre pr. kg, således at manden med de 20 grise ikke vil få 1400—1500 kr. mere, når han har leveret dem allesammen, men mellem 280 og 300 kr. Og husmanden med de 10 grise vil få halvdelen af dette eller højst 150 kr. Hvis de mennesker, som er utilfredse, altså landmændene, havde fået rigtig besked i rette tid, kan det godt være, de havde set lidt anderledes på prisbindingerne, og jeg vil igen minde om, hvad kravet om højere priser på landbrugsprodukterne i sidste omgang betyder, nemlig dyrere jord, dyrere ejendomme, større prioriteter, større skatter og derigennem større vanskeligheder for den landboungdom, der skal sættes i gang.

Hvis alle de, der taler til landmændene, ville understrege disse fakta i stedet for at forklare dem, at de bliver særbeskattet med 70 kr. for hver gris, de sælger, så havde de ført ærlig tale. Det eneste, der kan modvirke denne uheldige udvikling med stigning både